

unesco

KOPSAVILKUMS

P Ā R D O M A S

Jauns sabiedriskais

PAR MŪSU KOPĪGO

līgums

N Ā K O T N I

izglītības jomā

UNESCO – globāla lidere izglītības jomā

Izglītība ir viena no UNESCO galvenajām prioritātēm, jo tās iegūšana paredz cilvēka pamattiesības. Izglītība ir priekšnoteikums, lai nodrošinātu mieru un īstenotu ilgtspējīgu attīstību. UNESCO ir Apvienoto Nāciju Organizācijas (ANO) specializētā aģentūra izglītības jautājumos un nodrošina globāla un reģionāla mēroga vadību ar mērķi panākt progresu šajā jomā, uzlabojot valstu izglītības sistēmu noturību un iespējas, lai tās kalpotu visiem izglītojamiem. UNESCO ar pārveidojošām mācībām risina arī mūsdienu globālos izaicinājumus, visos tās pasākumos īpaši pievēršoties aspektiem, kas saistīti ar dzimumu līdztiesību un Āfrikas reģionu.

Iniciatīva „Izglītības attīstība nākotnē”

2019. gadā UNESCO izveidoja Starptautisko komisiju par izglītības attīstību nākotnē, lai modelētu jaunu redzējumu, kā zināšanas un mācības var veidot cilvēces un planētas nākotni. Iniciatīva ietver plašu sabiedrības un ekspertu līdzdalību. Tās mērķis ir veicināt globālas diskusijas par izglītības lomas pārvērtēšanu pasaulē, kurā pieaug sarežģītība, nenoteiktība un nestabilitāte.

2022. gadā izdevusi Apvienoto Nāciju Izglītības, zinātnes un kultūras organizācija (UNESCO),
7, Place de Fontenoy, 75352, Parīze 07 SP, Francija.

© UNESCO 2022

Šī publikācija ir brīvi pieejams resurss, kas licencēts saskaņā ar korporācijas „Creative Commons” noteikumiem (<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/igo/>). Izmantojot publikācijas saturu, tās lietotājs piekrīt UNESCO Brīvpieejas glabātavas lietošanas noteikumiem (<http://www.unesco.org/open-access/terms-use-ccbysa-en>).

Oriģināls nosaukums: *Reimagining our futures together: A new social contract for education.*

Pirmo reizi 2021. gadā izdevusi Apvienoto Nāciju Izglītības, zinātnes un kultūras organizācija (UNESCO), 7, place de Fontenoy, 75352 Parīze 07 SP, Francija.

Izmantotie apzīmējumi un materiāla atspoguļojums šajā publikācijā nepauž UNESCO viedokli par kādas valsts, teritorijas, pilsētas vai apgabala (kā arī to varas iestāžu) juridisko statusu vai to robežu noteikšanu.

Par publikācijā ietvertajiem faktiem un paustajiem viedokļiem ir atbildīgi Starptautiskās komisijas par izglītības attīstību nākotnē locekļi. Šis viedoklis var arī nesakrist ar UNESCO kā organizācijas pozīciju.

Oriģinālvalodas literārā redaktore: Mary de Sousa

Latviešu valodas literārā redaktore: Santa Logina

Tulkojums latviešu valodā: Zane Vidzidska

Publikācijas dizains: pēc UNESCO pasūtījuma

Starptautiskās komisijas par izglītības attīstību nākotnē darbu dāsnī atbalstījuši

Zviedrijas Starptautiskās attīstības sadarbības aģentūra (SIDA), Francijas valdība un uzņēmums „Banco Santander”.

P Ā R D O M A S
Jauns sabiedriskais
PAR MŪSU KOPĪGO
l ī g u m s
N Ā K O T N I
izglītības jomā

STARPTAUTISKĀS KOMISIJAS PAR IZGLĪTĪBAS ATTĪSTĪBU NĀKOTNĒ ZIŅOJUMS

Kopsavilkums

Mūsu pasaule atrodas pagrieziena punktā. Mēs esam sapratuši, ka zināšanas un mācīšanās ir atjaunošanas un pārveides pamats. Taču globālās atšķirības un akūtā nepieciešamība veidot jaunu redzējumu par „kādēļ”, „kā”, „ko”, „kur” un „kad” rada apstākļus, kuros izglītība vēl nespēj izpildīt savu solījumu, t. i., palīdzēt veidot mierīgu, taisnīgu un ilgtspējīgu nākotni.

Ceļā uz izaugsmi un attīstību mēs, cilvēki, esam izpostījuši savu dabisko vidi un apdraudam paši savu eksistenci. Mūsdienās līdzās augstam dzīves līmenim pastāv dziļa nevienlīdzība. Arvien lielāks skaits cilvēku iesaistās sabiedriskajā dzīvē, taču daudzviet visā pasaulē pilsoniskās sabiedrības un demokrātijas struktūra sairst. Straujās tehnoloģiskās pārmaiņas ir izmainījušas daudzus mūsu dzīves aspektus. Tomēr šīs inovācijas netiek pienācīgi izmantotas taisnīguma, iekļautības un demokrātiskās līdzdalības nodrošināšanai.

Šobrīd ikkatram ir uzlikts sarežģīts pienākums pret pašreizējām un nākamajām paaudzēm, t. i., nodrošināt, ka mūsu pasaulē valda pārpilnība, nevis trūkums un ka ikviens var pilnībā un vienlīdzīgi izmantot savas cilvēktiesības. Lai arī jārikojas steidzami, **mēs varam būt cerību pilni**. Mēs kā suga šobrīd dzīvojam tādā cilvēces vēstures posmā, kur mums ir plašāka piekļuve zināšanām nekā jebkad agrāk, un mums ir pieejami instrumenti, kas mums ļauj sadarboties. Iespēja iesaistīt cilvēci kopīgā labākas nākotnes veidošanā nekad nav bijusi lielāka.

Ar šo globālo ziņojumu, ko sagatavojusi Starptautiskā komisija par izglītības attīstību nākotnē, tiek uzdots jautājums: kāda loma ir izglītībai mūsu kopīgās pasaules un nākotnes veidošanā ceļā uz 2050. gadu un turpmāk? Ziņojumā minētie ierosinājumi ir sagatavoti divus gadus ilgušā globālā līdzdalībā un kopradē, kuru laikā pierādījies: milzīgs skaits cilvēku – bērni, jaunieši un pieaugušie – skaidri apzinās, ka uz šīs kopīgās planētas **mēs esam saistīti** un ka ir būtiski vienoties **kopīgā darbā**.

Daudzi cilvēki jau ir iesaistījušies dažādos pasākumos, paši īstenojot minētās pārmaiņas. Šajā ziņojumā ir iekļauts viņu plašais ieguldījums dažādos jautājumos, piemēram, idejas par jaunām mācību norises vietām, atteikšanās no kolonizācijā sakņotām mācību programmām un izpratne par mācību sociāli emocionālā aspekta nozīmīgumu, un ir atspoguļotas viņu reālās un augošās bažas par klimata pārmaiņām, krīzēm (piemēram, Covid-19 pandēmiju), viltus ziņām un digitālo plaisu.

Izglītība – veids, kā organizējam mācīšanu un mācīšanos visas dzīves laikā, – izsenis ir bijusi galvenā cilvēku sabiedrības pārveidē. Tā veido mūsu saikni ar pasauli un citam ar citu, rada jaunas iespējas un uzlabo mūsu spēju veidot dialogu un rīkoties. **Taču, lai veidotu mierīgu, taisnīgu un ilgtspējīgu nākotni, ir jāpārveido arī pati izglītība.**

Jauns sabiedriskais līgums izglītības jomā

Izglītību var aplūkot sabiedriskā līguma aspektā, t. i., kā netiešu vienošanos sabiedrībai sadarboties kopīga labuma vārdā. Sabiedriskais līgums nav tikai „darījums”, jo tas atspoguļo arī normas, saistības un principus – gan tādas, kuras nosaka likums, gan tādas, kas vēsturiski iesakņojušies attiecīgajā kultūrā. **Sākumpunkts ir kopīgs redzējums par izglītības sabiedriskajiem mērķiem.** Šajā līgumā ir ietverti pamatprincipi un organizatoriskie principi, kas strukturē izglītības sistēmas, kā arī ideja par darba dalīšanu, lai šādas sistēmas izveidotu, uzturētu un uzlabotu.

20. gadsimta valsts izglītības sistēmas galvenais mērķis bija atbalstīt nacionālā pilsoniskuma un attīstības centienus, nosakot obligāto izglītību bērniem un jauniešiem. Tomēr šobrīd, sastopoties ar nopietniem apdraudējumiem cilvēces un pašas planētas nākotnei, mums ir steidzami jāmaina izglītības koncepcija, lai palīdzētu atrisināt kopīgos izaicinājumus. **Jauna redzējuma veidošana nozīmē vienotu darbu, lai radītu kopīgu un savstarpēji saistītu nākotni.**

Jaunam sabiedriskajam līgumam izglītības jomā ir mūs jāapvieno kopīgu mērķu īstenošanai un jānodrošina zināšanas un inovācijas, kas nepieciešamas, veidojot ilgtspējīgu un mierpilnu nākotni – balstītu sociālajā, ekonomiskajā un vides aspektu taisnīgumā. Tāpat kā šajā ziņojumā, arī līgumā ir jāizceļ nozīmīgā skolotāju loma.

Domājot par izglītību 2050. gadā, mums ir jāuzdod trīs būtiski jautājumi. **Kas ir jāturpina? No kā ir jāatsakās? Kas ir jārada no jauna?**

Pamatprincipi

Ikviena jauns sabiedriskais līgums ir jābalsta uz vispārējiem principiem, kas ir cilvēktiesību pamatā, t. i., iekļautību un taisnīgumu, sadarbību un solidaritāti, kā arī kolektīvo atbildību un savstarpējo saistību, un tas ir jāīsteno saskaņā ar turpinājumā minētajiem pamatprincipiem:

- **Nodrošināt tiesības uz kvalitatīvu izglītību visas dzīves garumā.** Tiesības uz izglītību, ko paredz Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas 26. pants, jaunajam sabiedriskajam līgumam izglītības jomā ir jāpatur kā pamats un jāpaplašina, ietverot tiesības uz kvalitatīvu izglītību visas dzīves garumā. Līgumā jāietver arī tiesības uz informāciju, kultūru un zinātni, kā arī tiesības uz piekļuvi kopīgajām zināšanām – cilvēces kolektīvajiem zināšanu resursiem, kas uzkrāti daudzu paaudžu laikā un pastāvīgi mainās, – un tiesības sniegt savu ieguldījumu to veidošanā.
- **Stiprināt izglītību kā sabiedrisko mērķi un kopīgu labumu.** Izglītība kā kopīgs sabiedriskais mērķis balstās uz vienotiem nodomiem un ļauj indivīdiem un kopienām piedzīvot kopīgu uzplaukumu. Īstenojot jaunu sabiedrisko līgumu izglītības jomā, ir ne tikai jānodrošina valsts finansējums izglītībai, bet arī jāiekļauj apņemšanās sniegt iespēju ikvienam sabiedrības pārstāvim piedalīties publiskā izglītības jautājumu apspriešanā. Šāds uzsvars uz līdzdalību ir noteicošais faktors, kas stiprina izglītību kā kopīgu labumu – kopīgās labklājības daļu, ko izvēlas un sasniedz kopā.

Šie pamatprincipi atspoguļo visu, ko izglītība ir jāvusi cilvēcei sasniegt līdz šim, un palīdzēs nodrošināt, ka ceļā uz 2050. gadu un arī turpmāk izglītība sniegs iespējas nākamajām paaudzēm veidot jaunu redzējumu par savu nākotni un savu jauno pasauli.

Starp pagātnes solījumiem un nenoteikto nākotni

Mūsu pašreizējo vēsturisko situāciju iezīmē arvien pieaugoša sociālā un ekonomiskā nevienlīdzība, klimata pārmaiņas, bioloģiskās daudzveidības zudums, resursu izmantošana, pārsniedzot planētas iespējas, demokrātijas lejupslīde un negatīvi tehnoloģiskās automatizācijas aspekti. Šīs dažādās vienlaicīgās krīzes un izaicinājumi ierobežo mūsu individuālās un kolektīvās cilvēktiesības un ir nodarījuši kaitējumu lielākajai daļai dzīvības uz Zemes. Izglītības sistēmu paplašināšanās ir radījusi iespējas ļoti daudziem, tomēr milzīgam skaitam cilvēku tiek nodrošinātas visai zemas kvalitātes mācības.

Raugoties nākotnē, nav grūti iedomāties vēl sliktāku scenāriju. Ir viegli iztēloties planētu ar izsmeltiem resursiem, planētu, uz kuras palicis maz vietas, kur dzīvot cilvēkiem. Ekstrēmi nākotnes scenāriji paredz arī pasauli, kurā kvalitatīva izglītība ir elites privilēģija un kurā lielas cilvēku grupas dzīvo postā, jo tām nav pieejamas svarīgas preces un pakalpojumi. Vai pastāvošā nevienlīdzība izglītības jomā laika gaitā pastiprināsies, līdz mācību programmu saturs kļūs pilnībā neatbilstošs? Kā šīs iespējamās izmaiņas ietekmēs cilvēces pamatvērtības?

Neviena tendence nav nolemtība. Pastāv dažādas nākotnes alternatīvas, un ir iespējams pārtraukt graužošās izmaiņas vairākās galvenajās jomās.

- Mūsu planēta ir apdraudēta, taču jau tagad tiek īstenota dekarbonizācija un ekonomikas zaļais virziens. Šajā jomā bērni un jaunieši rāda pozitīvu piemēru, aicinot uz jēgpilnu rīcību un veltot skarbus pārmērumus tiem, kuri atsakās saskatīt situācijas steidzamību.
- Pēdējās desmitgades laikā pasaule ir pieredzējusi demokrātiskās pārvaldes lejupslīdi un uz personību vērstu, populistisku uzskatu pieaugumu. Tomēr vienlaikus ir kļuvusi aktīvāka pilsoniskā līdzdalība un aktivisms, kas vērsas pret diskrimināciju un netaisnību visā pasaulē.
- Digitālās tehnoloģijas piedāvā milzīgu pārveides potenciālu, tomēr mēs vēl neesam sapratuši, kā īstenot to daudzos solījumus.
- Kļūs arvien sarežģītāk veikt pienācīgas kvalitātes darbu, kas orientēts uz cilvēka vajadzībām, jo mākslīgais intelekts (MI), automatizācija un strukturālās pārmaiņas pārveido nodarbinātības vidi visā pasaulē. Vienlaikus arvien vairāk cilvēku un kopienu apzinās aprūpes darba vērtību un dažādos veidus, kā realizēt ekonomisko drošību.

Katram no šiem aktuālajiem apdraudējumiem ir būtiska ietekme uz izglītību. Savukārt mūsu kopīgais darbs izglītībā noteiks to, kāda būs šīs jomas spēja uz tiem reaģēt.

Šobrīd pasaulē izglītība netiek organizēta pietiekami efektīvi, lai nodrošinātu taisnīgas un miermīlīgas sabiedrības, veselīgu planētu un kopīgu progresu, kurā visi ir ieguvēji. Patiesībā daļa no mūsu grūtībām rodas saistībā ar šiem izglītošanas veidiem. **Jauns sabiedriskais līgums izglītības jomā ļauj mums veidot citādu izpratni** par mācīšanos un attiecībām starp skolēniem un skolotājiem, zināšanām un pasauli.

Ierosinājumi izglītības atjaunināšanai

Mācību metodes ir jāveido, iekļaujot sadarbības, kopīga darba un solidaritātes principus.

Tām ir jāvairo skolēnu un studentu intelektuālās, sociālās un morālās spējas, lai viņi varētu strādāt kopā un ar empātiju un līdzjūtību pārveidot pasauli. Nepieciešams arī atbrīvoties no iepriekš iegūtajiem aizspriedumiem, neiecietības un sašķeltības. Novērtējumā šie mācību mērķi ir jāiekļauj tā, lai tie veicinātu jēgpilnu izaugsmi un mācības visiem izglītojamiem.

Mācību programmās uzsvars ir jāliek uz ekoloģisku, starpkulturālu un starpdisciplināru mācīšanos, kas izglītojamiem palīdz iegūt un radīt zināšanas, vienlaikus attīstot savas spējas tās kritiski izvērtēt un izmantot. Mācību programmās ir jāiekļauj cilvēces izpratne par ekoloģiju, atjaunojot līdzsvaru attieksmē pret Zemi kā dzīvu planētu un mūsu vienīgo mājvietu. Ar zinātnisko, digitālo un humānisma vērtību pratību, kas attīsta spēju atšķirt patiesību no meliem, ir jāapkaro nepatiesas informācijas izplatība. Ar izglītības saturu, metodēm un politiku mums ir jāvairo aktīvais pilsoniskums un demokrātiskā līdzdalība.

Ir jāpaplašina mācīšanas profesionālie aspekti, aplūkojot to kā kopīgu mērķi, atzīstot skolotāju ieguldīto darbu un apzinoties, ka viņi ir zināšanu radītāji un centrālās personas izglītības un sociālajā pārveidē. Komandas darbs un sadarbība – skolotāju darba galvenie raksturotāji. Pārdomām, izpētei, kā arī zināšanu un jaunu mācību metožu radīšanai ir jākļūst par neatņemamiem mācīšanas aspektiem. Tas nozīmē, ka ir jāatbalsta skolotāju autonomija un rīcības brīvība un ka pedagogiem ir aktīvi jāpiedalās publiskajās diskusijās un dialogā par izglītības attīstību nākotnē.

Ņemot vērā, ka skolas veicina iekļautību, taisnīgumu, kā arī individuālo un kolektīvo labklājību, tām ir jābūt drošai mācību videi, turklāt ir jāveido jauna skolu izpratne, lai veicinātu pasaules pārveidi ceļā uz taisnīgāku, vienlīdzīgāku un ilgtspējīgāku nākotni.

Skolām ir jābūt vietai, kas pulcē dažādu grupu cilvēkus un piedāvā tiem izaicinājumus un iespējas, kas nav pieejami citviet. Ir nepieciešams pārveidot skolu arhitektūru, telpas, nodarbību laiku, grafikus un skolēnu vai studentu grupas, lai mudinātu individuus darboties kopā, nodrošinot viņiem šādu iespēju. Digitālajām tehnoloģijām ir jāatbalsta skolas, nevis tās jāaizvieto. Skolām ir jāveido tāda nākotne, uz kādu mēs tiecamies, nodrošinot cilvēktiesības un kļūstot par ilgtspējības un oglekļneitralitātes piemēru.

Mums ir jāizmanto un jāpaplašina izglītības iespējas, kas tiek piedāvātas visas dzīves garumā un dažādās kultūras un sociālajās vidēs. Ikvienā cilvēka dzīves posmā ir jābūt pieejamām jēgpilnas un kvalitatīvas izglītības iespējām. Mums ir jāsavieno dabiskā, fiziskā un virtuālā mācību vide, rūpīgi sabalansējot labāko potenciālu, ko piedāvā katra no tām. Galvenā atbildība gulstas uz valdībām, tādēļ ir jāstiprina to iespējas sniegt izglītībai valsts finansējumu un regulējumu. Tiesības uz izglītību ir jāpaplašina, lai to varētu iegūt visa mūža garumā, un ir jāietver tiesības uz informāciju, kultūru, zinātni un savienotību.

Stimuls jaunam sabiedriskajam līgumam izglītības jomā

Plaša mēroga pārmaiņas un inovācijas ir iespējamās. Jauno sabiedrisko līgumu izglītības jomā mēs veidosim ar miljoniem individuālu un kolektīvu rīcības aktu, ko raksturo drosmē, līderība, noturība, radošais gars un rūpes. Ar jauno sabiedrisko līgumu ir jāpārvar diskriminācija, marginalizācija un atstumtība. Mums ir jāaņem nodrošināt dzimumu līdztiesību un visu cilvēku tiesības neatkarīgi no viņu rases, etniskās piederības, reliģijas, speciālajām vajadzībām, seksuālās orientācijas, vecuma vai pilsonības. Ir nepieciešama milzīga apņemšanās veidot sociālo dialogu, domāt un rīkoties kopā.

Aicinājums uz pētniecību un inovācijām. Jauna sabiedriskā līguma īstenošanai ir nepieciešama koordinēta pasaules mēroga pētniecības programma, kuras uzmanības centrā ir tiesības uz izglītību visas dzīves garumā. Šajā programmā galvenā uzmanība ir jāvelti tiesībām uz izglītību un jāietver dažādas pierādījumu metodikas un zināšanu veidi, tostarp horizontālā mācīšanās un pārrobežu zināšanu apmaiņa. Jānovērtē ikviena viedoklis – sākot no skolotājiem, skolēniem, akadēmiskajām aprindām un pētniecības centriem līdz valdībām un pilsoniskās sabiedrības organizācijām.

Aicinājums uz globālu solidaritāti un starptautisku sadarbību. Lai īstenotu jaunu sabiedrisko līgumu izglītības jomā, ir nepieciešams atjaunot apņemšanos veikt globālu kopīgo darbu izglītības kā kopīga labuma atbalstam, pamatojoties uz taisnīgāku un vienlīdzīgāku sadarbību starp valstiskajiem un nevalstiskajiem dalībniekiem. Papildus ziemeļu–dienvidu izglītības palīdzības plūsmām ir jāstiprina zināšanu radīšana un pierādījumu metodikas izmantošana dienvidu–dienvidu un trīspusējās sadarbības veidā. Starptautiskajai kopienai ir nozīmīga loma, sniedzot palīdzību valstiskajiem un nevalstiskajiem dalībniekiem, lai tie spētu vienoties par kopīgiem mērķiem, normām un standartiem, kas nepieciešami, lai realizētu jauno sabiedrisko līgumu izglītības jomā. Šajā procesā ir jāievēro subsidiaritātes princips un jāveicina vietējie, nacionālie un reģionālie centieni. Ar starptautiskās sadarbības palīdzību un globālo iestāžu darbu jo īpaši ir jāatbalsta patvēruma meklētāju, bēgļu, bezvalstnieku un migrantu izglītības vajadzības.

Universitātēm un citām augstākās izglītības iestādēm ir aktīvi jāpiedalās visos aspektos, kas saistīti ar jaunā sabiedriskā līguma izglītības jomā veidošanu. No atbalsta pētniecībai un zinātnes attīstībai līdz uzticama partnera lomai attiecībā ar citām izglītības iestādēm un programmām savās kopienās un visā pasaulē – universitātēm, kas ir radošas, inovatīvas un apņemības pilnas stiprināt izglītību kā kopīgu labumu, ir būtiska loma izglītības nākotnes attīstībā.

Ir svarīgi, lai ikviens varētu piedalīties izglītības nākotnes veidošanā – bērni, jaunieši, vecāki, skolotāji, pētnieki, sabiedriskie aktīvisti, darba devēji, kultūras un reliģiskie līderi. Mums ir dziļas, bagātas un daudzveidīgas kultūras tradīcijas, uz kurām balstīties. Cilvēkiem piemīt liels kopējais spēks, gudrība un radošais gars. Šobrīd mēs esam nopietnas izvēles priekšā: turpināt neilgtspējīgo ceļu vai radikāli mainīt virzienu.

Šajā ziņojumā tiek piedāvātas atbildes uz trīs būtiskiem jautājumiem. Kas ir jāturpina? No kā ir jāatsakās? Kas ir jārada no jauna? Tomēr **šeit minētie ierosinājumi ir tikai sākumpunkts**. Šis ziņojums nav rīcības plāns, bet drīzāk aicinājums domāt un iztēloties. Šie jautājumi ir jāuzdod un atbildes ir jārod kopienās, valstīs, skolās, izglītības programmās un dažādās sistēmās visā pasaulē.

Jauns sabiedriskais līgums izglītības jomā ir nozīmīgs solis uz jaunu mūsu kopīgo nākotni.

PĀRDOMAS PAR MŪSU KOPĪGO NĀKOTNI

Jauns sabiedriskais līgums izglītības jomā

Mūsu cilvēce un planēta Zeme ir apdraudētas. Ir nepieciešama steidzama un vienota rīcība, lai mainītu iesākto virzību un veidotu jaunu redzējumu par mūsu kopīgo nākotni. Izglītībai, kas izsenis atzīta par iedarbīgu spēku pozitīvu pārmaiņu radīšanā, ir priekšā jauns, neatliekams un nozīmīgs darbs. Starptautiskā komisija ziņojums ir aicinājums valdībām, institūcijām, organizācijām un iedzīvotājiem visā pasaulē izstrādāt jaunu izglītības sabiedrisko līgumu, kas palīdzēs nodrošināt mierīgu, taisnīgu un ilgtspējīgu nākotni mums visiem.

Ziņojumā tiek padziļināti izskatīti jautājumi saistībā ar digitālajām tehnoloģijām, klimata pārmaiņām, demokrātijas lejupslīdi un sociālo polarizāciju, kā arī nodarbinātības nenoteikto nākotni. Visi šie jautājumi ir izglītojamo, izglītības darbinieku, izglītības sistēmas vadītāju un plānotāju, pētnieku, valdību un pilsoniskās sabiedrības interesēs. Ziņojuma mērķis ir ne tikai rosināt domāt un uzsākt sarunu par izglītību ikvienam, bet arī mudināt ikvienu no mums rīkoties. Vissvarīgākais – ar miljoniem individuālu un kolektīvu rīcības aktu, ko raksturo drosme, līderība, noturība, radošais gars un rūpes, mēs mainīsim iesākto virzību un pārveidosim izglītību, lai radītu taisnīgāku, vienlīdzīgāku un ilgtspējīgāku nākotni.